

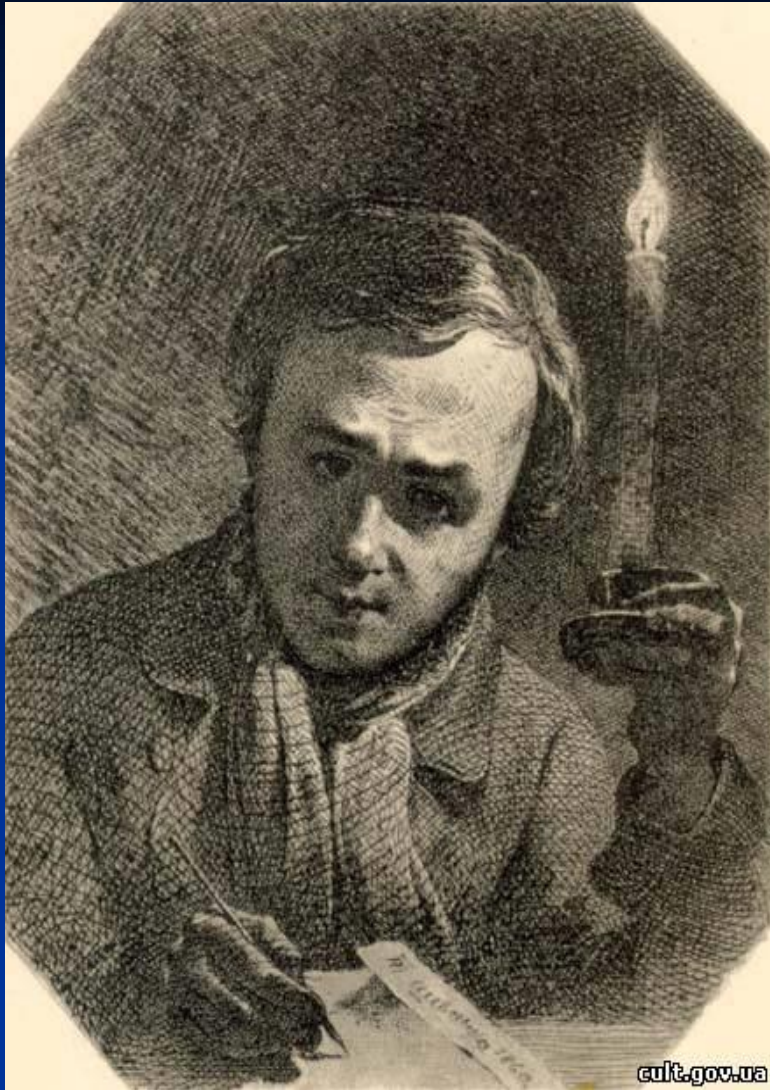
Шана нащадків

«Він був сином мужика і став
володарем у царстві духа.
Він був кріпаком і став велетнем у
царстві людської культури.
Він був самоуком і вказав нові,
світлі і вільні шляхи професорам і
книжним ученим.
Десять літ він томився під вагою
російської солдатської муштри,
а для волі Росії зробив більше, ніж
десять переможних армій.
Доля переслідувала його в житті
скільки могла,
та вона не зуміла перетворити
золота його душі в іржу,
ані його любові до людей в
ненависть і погорду...»

Іван ФРАНКО

(1814-1861)

Видатний Кобзар народився
9 березня 1814 р. у с.
Моринцях Звенигородського
повіту Київської губернії (нині
Звенигородський район
Черкаської області) у родині
Григорія Івановича Шевченка
і Катерини Якимівни Бойко.
Батьки Шевченка були
кріпаками магната генерал-
лейтенанта Василя
Васильовича Енгельгарда -
поміщика, що володів 50 тис.
кріпаків і був власником
близько 160 тис. десятин
землі.

Творчий доробок Тараса Шевченка:

- "Кобзар" — збірка поезії;
- "Назар Стодоля" — драма;
- дві незавершені драми — фрагменти;
- 9 повістей;
- щоденник;
- автобіографія;
- листи у кількості близько 250;
- 835 картин.

Оригінальні рукописи багатьох творів зберігаються в Києві, в Інституті літератури імені Т. Г. Шевченка.

Твори Шевченка перекладені більш ніж на 100 різних мов світу.

У наш час існує таке поняття як шевченкознавство:

Шевченкознавство — наукове вивчення життя, творчості та багатогранної діяльності Тараса Шевченка, а також його місця в історії Східної Європи та в світовому літературному процесі. Вивчення спадщини Шевченка — проблема невичерпна та багатобічна, і тому шевченкознавство, як міждисциплінарна галузь наукового знання, відзначається різними напрямками досліджень (біографічний, бібліографічний, літературознавчий, текстологічний, мовознавчий, лексикографічний, мистецтвознавчий, естетичний, психологічний, педагогічний, релігійно-етичний, філософський, суспільно-політичний тощо).

Найвидатніші українські шевченкознавці:

Анісов В. Ф., Багрич М. І., Балей С.-М. В., Берн-штейн М. Д., Білецький Л. Т., Білецький П. О., Бойко І. З.,
Бородін В. С., Боронь О. В., Булахов-ський Л. А.,
Бутник-Сіверський Б. С., Варнак О., Васовчик В. Ю.,
Ващенко В. С., Ващук Ф. Т., Ведміцький О. М., Вервес Г. Д.,
Гнатюк М. П., Дзира Я. І. Доманицький В. М.,
Забужко О. С.,

Костенко Н. В., Куделя М. П., Матійко Г. П., Мацапура М. І.,
Наза-ренко М. Й., Ненадкевич Є. О., Новицький М. М.,
Паламарчук Г. П., Плачинда В. П., Полонська Н. Є.,
Русанівський М. О., Середа Є. О., Тарахан-Береза З. П.,
Чамата Н. П., Шкода В. Є.

Увічнений в камені

Тарас Шевченко – одна з найвідоміших і найшанованіших у світі постатей. Вважається, що в Україні великому поетові поставлено близько тисячі пам'ятників. Крім того, приблизно сто пам'ятників встановлено за кордоном. Загалом, це найбільша кількість пам'ятників, встановлених одній особі, якщо не враховувати кількість пам'ятників тоталітарним лідерам (Ленін, Сталін тощо), які встановлювалися примусово. Як правило, за кордоном пам'ятники встановлено на кошти громад діаспори. Кращі пам'ятники Шевченку поза межами нашої країни знаходяться в Росії (Москва), США (Вашингтон), Канаді (Вінніпег), Польщі (Варшава), Грузії (Тбілісі), Аргентині (Буенос-Айрес). Найстаріший пам'ятник, який зберігся на місці встановлення, можна побачити у селі Лисиничі біля Львова (1911 р.). А взагалі, перший пам'ятник поетові був відкритий у Харкові 1897-го року.

Київські музеї Кобзаря

Літературно-
меморіальний будинок-
музей Тараса Шевченка

Хата на Пріорці

Національний
музей Тараса
Шевченка

Знання в усьому світі

Літературно-меморіальний музей Тараса Шевченка,
Черкаська обл.,
с. Шевченкове

Тарасова світлиця,
м. Канів

Музей «Кобзаря» Т. Г. Шевченка,
м. Черкаси, єдиний у
світі музей однієї
книги

Меморіальний музей-гауптвахта Тараса Шевченка,
м. Оренбург

Є також Орський музей Тараса Григоровича Шевченка, Музей Шевченка в Торонто, Меморіальний комплекс Т. Г. Шевченка в Форт Шевченко, Казахська державна художня галерея імені Т. Г. Шевченко

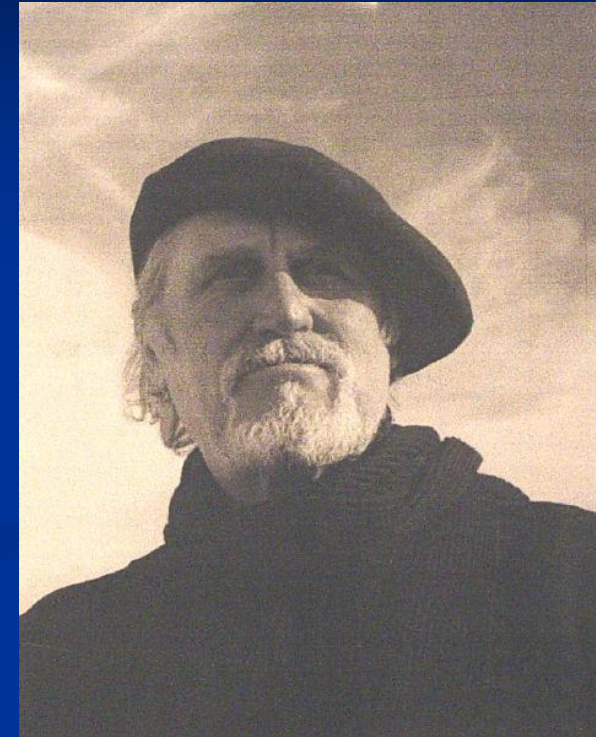
Лауреати премії ім. Т.Г. Шевченка

Письменник Леонід Горlach (Коваленко) отримав цю нагороду за книгу поезій "Знак розбитого ярма».

Режисер-постановник Дмитро Богомазов – за вистави "Гамлет " "Гості прийдуть опівночі" ,

Художник Петро Печорний – за серію декоративних тарелей за мотивами творів Т. Шевченка.

10 березня 1861 року о 5 годині 30 хвилин ранку помер Тарас Григорович Шевченко. Над домовиною Шевченка в Академії мистецтв виголошено промови українською, російською та польською мовами. Поховали поета спочатку на Смоленському кладовищі в Петербурзі. 26 квітня 1861 року домовину із тілом поета поїздом повезли до Москви. На Україну труну везли кіньми. До Києва прах Шевченка привезли 6 травня увечері, а наступного дня його перенесли на пароплав "Кременчуг". 8 травня пароплав прибув до Канева, й тут, на Чернечій (тепер Тарасова) горі, поета поховали. Над ним насипали високу могилу, вона стала священним місцем для українського та інших народів світу.

